

[Leif Hermann]

Det må siges at være en ganske klar tilkendegivelse fra den daværende forslagsstiller, hr. Stinus' side, om, at Danmark ikke skal være med i våbenkapløbet hverken direkte eller indirekte. Som forslagsstillerne dengang fremhævede, står vi os bedst ved industrielt at koncentrere kræfterne om udvikling af industri til fredelege formål.

I løbet af den behandling, Retsudvalget havde, skete der så det, at der kom en bestemmelse ind, som lempede den gældende praksis med hensyn til at give våbeneksporttilladelser. Hvordan denne bestemmelse kom ind, har jeg egentlig ikke nogen erindring om, men jeg ved i hvert fald, at Socialistisk Folkeparti ønskede beslutningsforslaget gennemført i den oprindelige udgave som fremsat af Det Radikale Venstre.

Samme dag, som udvalget afgav betænkning, fremkom den skrivelse fra Udenrigsministeriet, der påpegede den lempelse, en skrivelse, som vi ikke havde lejlighed til at tage stilling til under betænkningsafgivelsen. Jeg skal beklage, at Socialistisk Folkeparti dengang stemte for beslutningsforslaget med den tilføjelse, som øgede muligheden for våbeneksporttilladelser.

Men justitsministeren har jo ikke været sen til at benytte sig af denne kovending og har med kyshånd grebet den mulighed for nu at øge Danmarks indsats på det våbenteknologiske område ved at tilføre udenlandsk kapital.

Ud over denne bekendelse til profitchancerne på våbenkapløbets præmisser har ministeren selvfølgelig også med kyshånd modtaget de lempelser i eksportmulighederne, som jeg tidligere har nævnt. Ministeren føler sig endda så sikker, at Det Radikale Venstre, når de læser dette beslutningsforslag, stort set i sin fulde udstrækning skal læse Udenrigsministeriets argumentation for, at der her er tale om lempelser. Jeg skal love for, at Det Radikale Venstre er kommet i regering.

Det ved vi jo godt at Det Radikale Venstre er. Det er også derfor, at lovforslaget om våbentransporter ikke er med i regeringens lovkatalog, for det har man nok ikke kunnet enes om. Filosofien i regeringssamarbejdet er jo den, at det, man ikke kan enes om, gør man ikke noget ved, og det, De Radikale må finde sig i, gør man noget ved.

Den oprindelige tankegang bag krigsmaterieforslaget og det socialdemokratiske forslag

om forbud mod våbentransporter er, at Danmark skal holde fingrene væk fra våbenkapløbet. Det Radikale Venstres forslag kan ikke længere genkendes, og forslaget om forbud mod våbentransporter vil regeringen ikke fremsætte.

Vi kan selvfølgelig under ingen omstændigheder gå ind for det foreliggende lovforslag. Hvis det skal være spiseligt, skal det undergå så betydende og afgørende ændringer, at der ikke bliver lighed med det, der foreligger her.

Vi går ind til udvalgsarbejdet, men vi gør det uden illusioner. Lad mig tilføje, at vi vender tilbage til lovforslaget om våbentransporter. Stol trygt på det!

Niels Anker Kofoed (V):

Forslaget er en konsekvens af et beslutningsforslag her fra Folketinget. Det, man kan sige der er kommet ud af det, er, at ministeren har følt sig forpligtet til at fremsætte et lovforslag. Og hvis man ser på den gamle lov, så er der jo i hvert fald sket det fremskridt, hvis man kan kalde det et fremskridt, at den gamle lov havde 12 paragraffer og det nye forslag har 19 paragraffer. Oppositionen må være tilfreds med, at det er blevet udvidet, således at der kan blive flere regler at se efter.

Ellers må jeg sige, at de her love om krigsmateriel jo bygger på den gamle filosofi, at hvis man kunne lade være med at lave våben, så ville man ikke få krig.

Denne lov stammer oprindeligt fra en hel del regler fra før anden verdenskrig, og man må konstatere, at de ikke forhindrede, at anden verdenskrig brød ud. Så kan vi jo selvfølgelig vaske vore hænder og sige, at vi ikke har skyld i, at der kan blive krig, for vi fremstiller ikke krigsmateriel til eksport.

Vi køber selvfølgelig noget krigsmateriel. Jeg kan huske, at vi lavede sådan et forsvarsforlig i 1968, og da købte man svenske Drakenjagere, thi nogle påstod, at de svenske jagere var mere humane, når de slog ihjel, end de amerikanske. Sådan kan man jo selvfølgelig have forskellige meninger om krigsmateriel.

Men jeg synes, at det her lovforslag kan vi vel leve med, men hvis det er ud fra filosofien, at man ved at forbyde produktion af krigsmateriel kan forhindre krig, så kan man i hvert fald ikke det. Det har historien jo vist.